

PROGRAM PRIREDITEV ZVEZE KULTURNIH ORGANIZACIJ
LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Ob 40. obletnici osvoboditve

FESTIVALNA DVORANA, torek, 16. april ob 17. uri: nastop otroških in mladinskih pevskih zborov, ki so za Evropsko leto glasbe ob 300. letnici rojstva skladateljev Bacha, Händla in Scarlattija pripravili zanimiv program ob sodelovanju šol Ljubo Šerčer Ig. X. SNOUB, Oskar Kovačič, podružnična šola Jezero, OŠ Brezovice, OŠ Primož Trubar, in glasbene šole Vič z nastopom priljubljenega tria Kotar iz razreda prof. Matije Lorenza. Zbor bodo vodili: Metka Vasle, Baki Jashari, Zinka Oven, Sonja Sojer, Ileana de Fabrizio in Tatjana Požar.

FESTIVALNA DVORANA, sredo, 17. april ob 17. uri: nastop pevskih zborov iz OŠ Vlado Miklavc, Marjan Novak Jovo, VII. bataljona dolomitskega odreda, X SNOUB, Levstikove brigade, OŠ Franc Leskošek Luka, OŠ Dolomitskega odreda. Ta dan bosta nastopili še glasbeni skupini »Borbi« in »Prijatelji«. Zborovodje ta dan pa bodo: Slavko Žust, Zlata Križ, Barbara Sicherl Kafol, Nadja Založnik, Jožica Lavriša, Helica Pučnik in Ema Durjava pa se bosta predstavili kot mentorici glasbenih skupin.

GLEDALIŠKI ODER OŠ BREZOVICA. 17. april ob 13. uri: otvoritev VIII. SREČANJA LUTKOVNIH SKUPIN;

Svetlana Makarovič »SUPRAMIŠKA« v izvedbi lutkovne skupine iz osnovne šole Krimski odred Preserje, ki jo vodi Cvetka Velikonja. Ruska narodna v priredbi Bojane Šivic »DEBELA REPA« ob glasbeni spremljavi kitarista Rajka Čeha. Nastopajo člani lutkovne skupine SKUD Stane Sever.

Jana Milčinski »Rasti dinar, rasti« Igrico bodo zaigrali lutkarji iz OŠ Franc Leskošek-Luka, mentor je Danica Jaklič.

Edi Majaron »SADNI PREPIR« je zrežirala Danica Novak iz osnovne šole 7. maja Dobrova.

Ela Perozzi »MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON«, dramatisacijo in režijo igre je realizirala Cvetka Velikonja, igra 10 otrok iz OŠ Krimski odred Preserje.

Rusko narodno »Skladnosnedna Alenčica« je pripravilo 13 lutkarjev iz OŠ Marjan Novak Jovo, mentor Bojana Šivic, glasbena spremljava Rajko Čeh

Jana Milčinski »Zdravilo za medvedka« bo zaigralo pet lutkarjev iz OŠ 7. maja Dobrova, mentor je Danica Novak. Za Jano Milčinski so se odločili še lutkarji iz OŠ Franc Leskošek-Luka, zaigrali bodo njeno igrico »Kje je najlepše«

LEVSTIKOV DOM VELIKE LASČE, 24. april ob 13. uri:

Kajetan Kovič »MOJ PRIJATELJ PIKI JAKOB« 13 lutkarjev iz OŠ Levstikove brigade Škofljica v priredbi Drage Košak in postavitev

Sonje Javornik. Lutkovna skupina iz Škofljice ohranja tudi svoje stare predstave. V letošnjem letu so nastopili še z Mačkom Murijem, Strahom, Zajčkom Pedajčkom in Nagajivim zajčkom.

Francoska pravljica »Zima v gozdu« v priredbi Lojzeta Kovačiča in izvedbi lutkovne skupine, ki je letos prvič po dolgem času nastopila na republiškem srečanju lutkovnih skupin v Gorici z igrico »Medvedek Pu«, to je lutkovne skupine OŠ BREZOVICA, ki jo vodi Stanka Grbec. Kar štirinajst lutkarjev nastopa v tej francoski pravljici.

Jožica Roš »PUJSKOV BRATEC«. Režijski prvenec mentorice iz OŠ Ljbo Šerčer Ig Milene Gradišar. Lutke je oblikoval učitelj likovne vzgoje Lovro Inkret, glasbena spremljava Pavlina Vrhovnik, nastopajo pa članice lutkovnega krožka.

JANA MILČINSKI: »Gospod na hruška«, »Kdo bo zmagoval«, »Prijatelja ne pusti v nesreči«, »Kdo se boji vode«. Lutkarice iz OŠ Oskar Kovačič so pripravile s svojo mentorico Lojzko Krasnik, ki praznuje letos 20. obletnico aktivnega delovanja na lutkovnem področju – pravi mali festival Jane Milčinski. Vabimo pisatelje naj si pride v Levstikov dom v Velikih Laščah ogledati svoje igrice. Lutkovna skupina je s tem sporedom nastopila že 16. X. V lanskem letu pa je doživela že skoraj profesionalni rekord kar 31 predstav.

DVORANA OŠ MARJAN NOVAK JOVO, v petek, 26. aprila ob 19.30 REVIJA ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV v počastitev občinskega praznika. ZKO Ljubljana Vič Rudnik je oblikoval program prireditve s pomočjo priljubljenega mentorja viških zborov prof. Radovana GOBCA. Prvič bo sodeloval na reviji moški pevski zbor iz »Plutala«. Prireditve bo otvoril s pesmijo Marjana Kozine »Naša vojska«. Na prireditvi prvič nastopajo tudi ženski zbori: pevke iz VVO ter KUD Podpeč Preserje bodo nastopili še moški pevski zbor iz Notranjih Goric, Barja, Brezovice in Iške vasi. Dekliški zbor iz Brezovice pa je na reviji že nastopal.

Pevske zборе vodijo: Miro Rozman, Lidija Trampuš, Saša Frelih, Venčeslav Zadravec, Tatjana Požar, Mirko Gorenšek, Pavel Merljak, Sonja Sojer, Anton Cimperman in Vida Kopač.

PLOŠČAD pred OŠ MARJAN NOVAK JOVO, 9. maj DAN ZMAGE ob 18.30 PROMENADNI KONCERT Pihalnega orkestra Vič Rudnik, ki ga vodi Josip Grgasovič z nastopom folklorne skupine, pevskega zbora in recitatorjev šolskega kulturnega društva Stane Sever iz OŠ Marjan Novak Jovo.

TRGREVOLUCIJE, 10. maj ob 15.30 TRADICIONALNI SPREVID 160 lutkarjev in lutk z nastopi lutkovnih skupin.

Aktivnosti viških pionirjev ob 40. obletnici osvoboditve

KURIRČKOVA POŠTA

Kurirčkova pošta je postala tradicionalna akcija slovenskih pionirjev. Vanj se posredno ali neposredno vključuje veliko število občanov, delovnih ljudi, prosvetnih delavcev, staršev, mentorjev, mladincev in drugih. Kurirčkova pošta svojevrstno pionirsko manifestacijo pripadnosti vsem pridobljenim revolucionarnim vrednotam, pripravljenost te vrednote ohranjati in jih ustvarjalno razvijati. Vse to pionirji vsako leto na svojih skritih poteh izražajo z bogatimi vsebinami in oblikami prenašanja Kurirčkove pošte s pismom predsedstvu republiške konference SZDL Slovenije.

Kurirčkova pošta bo letos zaključila svojo dvomesečno pot po Sloveniji 10. maja na osrednji prireditvi Zbora pionirjev v Ljubljani. V Ljubljano bo prispela iz petih smeri – sprejeli jo bodo pionirji vseh petih ljubljanskih občin, viški pionirji 25. aprila od pionirjev Vrhnike ter 26. aprila od pionirjev Grosuplja. Zadnji dan, 10. maja se bo po 15. uri vseh pet Kurirčkovih pošt prebivalo skozi zadnje ovire proti cilju – Trgu revolucije.

ZBOR PIONIRJEV JUGOSLAVIJE – 10. maja

bo letos v Ljubljani, 10. maja. Na zbor so vabljene 10 članske delegacije pionirjev iz republik in pokrajin, pionirji iz vseh slovenskih občin, otroke iz zamejstva ter otroci delavcev začasno zaposlenih v tujini. Vsi udeleženci zbora bodo gostje ljubljanskih pionirjev skupaj z njimi se bodo udeležili prikazov vseh pionirskih dejavnosti, ki bo na ulicah in trgih v centru mesta, ter osrednje prireditve zbora v poznih popoldanskih urah. Vsi pionirji bodo prespali pri svojih gostiteljih ter se drugega dne 11. maja udeležili pohoda Po poteh spominov in tovarištva. Viški pionirji bodo gostili 300 slovenskih pionirjev ter pionirje iz Beograda. Na zboru pa se bodo Vičani predstavili s tradicionalnim pohodom lutk.

POHOD PO POTEH SPOMINOV IN TOVARIŠTVA – 26. aprila in 9. maja za pionirje od 1. – 4. razreda bo 26. aprila in se ga bo udeležilo cca 4000 viških pionirjev. Pohod cicanov »Po poti spominov in tovarištva bo 9. maja za vse male šolarje viške občine.

9. MAJA PRED OŠ MARJAN NOVAK JOVO

Srečanje ob dnevu zmage

S promenadnim koncertom godbe milice ob 18.30 uri se bo pred osnovno šolo Marjan Novak Jovo na Viču pričelo srečanje ob dnevu zmage. Nastopile bodo tudi folklorna skupina, pevski zbor in recitatorji šolskega kulturnega društva Stane Sever. Srečanja pa se bo udeležila tudi

dvajsetčlanska delegacija pobratene šole Zmaj Jovo Jovanovič iz Beograda, s katero viška osnovna šola uspešno sodeluje že enajst let. Pionirji te beogradske šole se bodo namreč v Ljubljani udeležili srečanja jugoslovanskih pionirjev.

Iz velikih dni boja za naše življenje

RAZGOVOR Z IGORJEM KRIŽANOVSKIM

»Na vse gledam z veliko mero humorja«

Pred nedavnim je pri Založbi Borec izšla knjiga Olega Krizanovskega – Igorja Komisarstva črnogleda humorista, ki se navezuje na prvo knjigo izpred dveh let, Spomini črnogleda hmorista.

Igor je naš občan, Vičan in prav zato smo se odločili, da mu odmerimo del prostora v našem glasilu in poskušamo prikazati sklop njegovih dveh del.

V današnjem prispevku ne bomo govorili o vsebini knjige, kar bi bilo brezsmiselno. Želimo predstaviti avtorja samega in namen njegovih dveh knjig.

V prvi knjigi govori o njegovem prvem srečanju z ilegalno in vstopom v partizanske vrste. Dogodki si sledijo vse do kapitulacije Italije. Knjiga je začinjena z obilico humorja in nenavadnimi situacijami, katere so povsem človeške in prav tu je šarem smeha, ki nam ga knjiga ponudi spricho neposrednega opisa situacij in izredne iskrenosti avtorja.

Odlomek iz druge knjige Komisarstvo črnogleda humorista.

V tem se je že povsem zdanilo. Rakete, ki sem jih izstrelil od veselja, so pomenile zame tudi opravičilo, z njimi sem obvestil vse enote okoli Ljubljane, da je pot prosta.

Množica okoli nas je vedno bolj naraščala. Ljubljancem so vseprek poljubljale naše fantje, jim ponujale cigarete, sladkarije in pijačo, kar so že dolgo pripravljale za osvoboditelje. Med veselimi ljudmi je nekako izgubljen stal kolezar v domobranski uniformi, ki nas je pripeljal. Poprosil sem ga, naj mi posodi kolo, na listek pa napisal naslov Fortičevih, kamor naj ga pride iskat. Zaupal mi ga je. Četi sem naročil naj pride v park pri Šentpetrski cerkvi in me tam počaka. Nihče ni poznal mesta, zato se je naš vodnik ponudil, da jih odpelje tja.

Sedel sem na izposojeno kolo in se odpeljal po cesti Pod gradom ob Grubarjevem prekopu ter mimo domobranske vojašnice na Ambrožev trg, nato pa prek mostu čez Ljubljano proti Holzaplovi ulici, kjer sta živeli moja krušna mati Zofija in njena sestra Albinca...

Druga knjiga beleži dogajanja po kapitulaciji Italije in vse do osvoboditve. O njej sva govorila veliko več. Nisem mu postavljala vprašanja na katera bi mi moral avtomatično odgovarjati. Pogovarjala sva se, sem pa tja sem si tudi kaj zabeležila, predvsem pa sem želela dobiti o njem sliko kot o človeku.

V drugi knjigi govori o zalednih enotah (kultura, radio, gledališče, tehnična služba in podobno). »Bila je to velika vojska«, pravi »saj nas je bilo po vsej Sloveniji kar 3000!«

In kakšen je bil pomen te velike vojske? Pravi, da izredno velik, toda o tem ni še skorajda nihče pisal. Vsi borci omenjenih enot to delo

vanje smatrajo, da ni pomembno za opis, češ saj se ni nič važnega dogajalo. Pa vendar! Zaledje je popolnoma enakovredno frontnemu položaju. Ima pomembno nalogo organiziranja, vodenja in tudi veliko vlogo moralne podpore. In tudi moja pripomba. Iz vseh teh zalednih enot so se izoblikovala prva gledališča, založbe, tiskarne in še kaj, brez česar si danes ne moremo predstavljati življenja.

Igor tudi poudarja, da je NOV naredila marsikaj. Vsi kadri, ki so se morali naenkrat spopasti z resnico vojne in boja so bili skorajda popolnoma neizkušeni. Izoblikovali pa so jih borbene zmage pa tudi porazi, ki so bili povečini grenki in trpki, a izkušnja je kmalu rodila dobre, boljše sadove. Vsekakor velike življenjske izkušnje, ki so dragocena šola.

»Čas mineva, minilo je 40 let, pa vendarle me doba skorajda pol stoletja niti malo ni zresnila. Humor me je reševal in obdržal. Pa ne samo mene, tudi vse tiste, ki so bili okoli mene.«

Razmišlja naprej: »Prišli smo v težke situacije. Sotovarši so izgubili svoje najdražje. Vsak dan je med nami kosila smrt. Pa vendarle smo morali obstati. Tudi tu nas je poleg vsega obdržal humor in smeh!«

Igor pravi za sebe, da je pavliha. Vendar je bilo takšnih in podobnih pavlih dovolj v skorajda vsaki četi. Žal jih je danes veliko že pokojnih. Žal mu je, da ni brskal po njihovih spominih. Zapisal bi jih in izrgal pozabi pa tudi za pokojnega tovariša bi takšen zapis pomenil veliko moralno zaščeno.

Vse komične stvari so se vedno, kot smo že omenili dogajale zaradi naključij, človeških situacij. Botrovala so jim strahopetnost ali pa prevelik pogum, torej vse tisto, kar je bilo med partizani neprestano prisotno. Ta ekstremna obnašanja so bila v vsakem izmed njih. to je naredila vojna.

Zopet se spominja: »Ko so prišli k nam internanci iz Ljubelja so bili živi okostnjaki. Popolnoma izčrpani. Spraševali so nas, ali so še partizani. Ko so videli, da so med njimi so ponovno zaživeli. Šele takrat smo spredeli, kaj za te ljudi, pomeni lik partizanstva in obenem edino upanje, da uniči nemško vojsko.

Prav na koncu, ko sva se že dodobra naklepeta-la sem ga vprašala kaj je osnova njegovi knjigi?

»Dnevnik, katerega sem vseskozi pisal med partizani. Seveda ni bil dokumentiran in opremljen z datumi, ker si tega nisem smel dovoliti. Štvari sem si beležil na svojstven, smešen način. Še po tolikih letih sem lahko razvozlal vsako šifro, kot na primer »Čevlje drataste ukradel«. V vse to mi je služilo da sem se dodobra spomnil vseh prigod okoli njih. To je bila osnova za moje delo.

Veliko bi še lahko napisala in razvijala misli še vse naprej do danes, saj je še veliko smešnih, pa tako zelo resnih situacij obenem.

MOJCA ČERNE

